

Artikel 9. Regulering af indkomst

Artiklen knæsetter det såkaldte »arm's length«-princip for transaktioner mellem forbundne foretagender. Herved forstås, at hvis forbundne foretagender som f.eks. et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, således at indkomsten fastsættes som den ville have været, hvis man havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Artikel 10. Udbytter

Udbytter kan efter stk. 1 og stk. 2 højst beskattes med 10% i kildestaten, hvis modtageren er den retmæssige ejer af udbyttet, uanset om der er tale om moder/datterselskabsforhold eller ej. OECD-modellen har 5% i moder/datterselskabsforhold og 15% i alle andre tilfælde.

Begrebet »udbytte« er defineret i stk. 3. Ud over den gængse forståelse omfatter begrebet også »...indkomst fra andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, i hvilken det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende«.

Hvis udbytter indgår i indkomsten i et fast driftssted eller et fast sted som omhandlet i artikel 14, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste (drifts)sted, skal sådanne udbytter efter stk. 4 beskattes som indkomst ved erhvervs-mæssig virksomhed efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

En stat kan efter bestemmelserne i stk. 5 ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloddet eller ikke-udloddet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i den førstnævnte stat. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Artikel 11. Renter

Renter kan, hvis modtageren er den retmæssige ejer, efter stk. 1 kun beskattes i bopælsstaten. OECD-modellen siger 10% kildestatsbeskatning.

Begrebet »renter« defineres i stk. 2, mens stk. 3 gentager princippet fra artikel 10, stk. 4, således at renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast (drifts)sted beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7 eller artikel 14.

Stk. 4 gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 12. Royalties

Royalties kan, hvis modtageren er den retmæssige ejer, efter stk. 1 kun beskattes i bopælsstaten.

Begrebet »royalties« er defineret i stk. 2. Stk. 3 indeholder en bestemmelse, som er parallel med bestemmelserne i artikel 10, stk. 4, og artikel 11, stk. 3., mens stk. 4 på samme måde som artikel 11, stk. 4, gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 13. Indkomst fra afståelse af aktiver

Artiklen omhandler kapitalgevinster. Efter stk. 1 og stk. 2 kan fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom eller af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast (drifts)sted – eller af det faste (drifts)sted som sådant – beskattes i den stat, hvor ejendommen eller det faste (drifts)sted er beliggende, d.v.s. i kildestaten.

Fortjeneste ved afhændelse af skibe og fly eller containere, der anvendes i international trafik, kan kun beskattes i bopælsstaten (stk. 3), og der er som i artikel 8 indsat en bestemmelse til regulering af de særlige forhold omkring SAS (stk. 5).

Indkomst ved afhændelse af andre aktiver kan efter stk. 4 kun beskattes i den stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

Artikel 14. Indkomst fra frit erhverv

Indkomst fra frit erhverv som f. eks. selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt el. lign., som en person hjemmehørende i den ene stat udøver i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat (kildestaten) hvis den pågældende har et såkaldt fast sted til sin rådighed i kildestaten.

Begrebet »fast sted« er i modsætning til begrebet »fast driftssted« ikke defineret i overenskomsten, men et vil sædvanligvis omfatte et kontor eller en klinik el. lign., hvor kunder kan henvende sig.

Artikel 15. Indkomst fra arbejde i ansættelsesforhold

Artiklen omhandler beskatning af lønindkomst. Udfører en person, der er hjemmehørende i den ene stat, lønarbejde i den anden stat, kan denne anden stat (kildestaten) beskatte denne lønindkomst, med mindre lønmodtageren højst opholder sig i kildestaten i 183 dage i en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og lønnen ikke betales af eller for en arbejdsgiver hjemmehørende i kildestaten, og lønnen ikke udredes af et fast (drifts)sted, som en arbejdsgiver i bopælsstaten har i kildestaten, jfr. stk. 1 og stk. 2. Alle tre betingelser skal være opfyldt.